

ملت‌هایی بدون ملی‌گرایی

ژولیا کریستوا

ترجمه‌ی مهرداد پارسا

عنوان و نام پدیدآور: ملت‌هایی بدون ملی‌گرایی / زولیا کریستووا؛ ترجمه‌ی مهرداد پزسا	سروشناسه: کریستووا، زولیا - ۱۹۴۱ م.
مشخصات نشر: تهران: انتشارات شوند، ۱۳۹۴ ● مشخصات ظاهری: ۹۶ ص: ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م	شابک: ۰۷۸-۶۰۰-۹۵۷۶۱-۳-۵ ● وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
موضع: ذیر، [از] ۱۹۵۹ - م. -- فلسفه	یادداشت: عنوان اصلی: Entre ouverte à Harlem Désir, 1993
موضع: بارسا خانقاہ، مهرداد، ۱۳۶۳ - متریج	موضع: ویژگی‌های ملی فرانسه
ردیبندی کنگره: DC۲۴/۴۶۷ م ۱۳۹۴ ● ردیبندی دبوی: ۳۰۵/۸۰۰-۹۴۴ ● شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۳۹۴۶۸۷۱	موضع: ملی‌گرایی - فرانسه ● شناسه افزوده: پارسا خانقاہ، مهرداد، ۱۳۶۳ - متریج

Nations without Nationalism

Julia Kristeva

Mehrdad Parsa

آدرس: تهران، خیابان ولی‌عصر، بالاتر از میدان ولی‌عصر، کوچه‌ی روشن، پلاک ۴۰، طبقه‌ی ۲، واحد ۵
کد پستی: ۱۴۱۵۸۵۲۴۴۶ تلفن: ۰۲۱-۵۵۶۷۶۲۱۳ - ۰۲۱

www.shavandpub.ir | shavandpublication

ناشر: شوند

ملت‌هایی بدون ملی‌گرایی	زولیا کریستووا	مehrداد پارسا
چاپ چهارم: زمستان ۱۴۰۲، تهران	تیراز: ۳۰۰ نسخه	قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان
چاپ و صحافی: طهرانی	ویراست دوم	طرح روی جلد از میثم پارسا
شابک: ۰۷۸-۶۰۰-۹۵۷۶۱-۳-۵	حقوق جاپ و نشر برای ناشر محفوظ است	Printed in Iran

www.ketab.ir

فهرست

v	مقدمه / لنون اس. رو دیز
۱۱	۱. ملت فردا چگونه ملتی است؟
۴۹	۲. نامه‌ای سرگشاده به آرلم دزیر
۶۳	۳. ملت و کلمه
۷۳	۴. درباره‌ی سامورایی‌ها
۸۹	یادداشت‌ها
۹۵	نهايه‌ی نامها

مقدمه

لیون اس. رو دیز

سه جستار از مقالات گردآمده در این کتاب، پیشتر تحت عنوان نامه‌ای سرگشاده به آرلم دزیر (پاریس: دیوانه ۱۹۹۰) به اتفاق هم به زبان فرانسه منتشر شده‌اند. مقاله‌ی اصلی [نامه‌ای سرگشاده] و گفتگوی مربوط به رمان سامورایی‌ها در اصل در نشریه‌ی نامتناهی^۱ فیلیپ سولرس (شماره‌ی ۲۰، تابستان ۱۹۹۰) به چاپ رسیده بودند و ملت و کلمه در ویژه‌نامه‌ی نوول ابزرواتور^۲ [ژوئن ۱۹۹۰] در یکصد مین سالروز تولد دوگل منتشر شده بود. اما مقاله‌ی آغازین، ملت فردا چگونه ملتی است؟ مشخصاً برای مجلد حاضر نوشته شده است؛ از آنجا که کریستوا طیف متفاوتی از خوانندگان را در نظر دارد که لزوماً متون نظری تر وی را نخوانده‌اند، در اینجا تا حدی برخی از موضوعات مطرح شده در بیگانه با خودمان (انتشارات دانشگاه کلمبیا، ۱۹۹۱) را مرور و بازبینی می‌کند.

مفهوم «بیگانگی»^۳ محوری است که این مقالات را به هم پیوند می‌دهد. این مفهوم طی ربع قرن گذشته، از زمانی که کریستوا زادگاه اش بلغارستان را به قصد پاریس ترک می‌کند، با وی همراه بوده است. تصور می‌کنم حتی آنجا نیز حسی از تقافت، اگر هم نه بیگانگی، بر ذهن و جان او سنگینی می‌کرده است. تعلیم و تربیت او تا

1. *L'Infini*

2. *Le Nouvel Observateur*

3. *strangeness*

اندازه‌ای نامعمول بود و پیش از آن که سازمان‌های نوپایی کمونیستی دست به کار شوند، او همچون راهبه‌های فرانسوی شروع به قالب‌ریزی ذهن خود کرد. پدرش استویان کریستف^۱، روشنفکر و محققی بلندمرتبه بود که هرگز به گروهها و کادری‌های حزب نیپوست (او در سال ۱۹۸۹ درگذشت). وقتی ژولیا کریستوا به پاریس آمد، در رشته‌ی ادبیات فرانسه بورس دکتری داشت و موضوع پژوهش‌اش برای رساله‌ی دکتری دانشگاه^۲، ظهور ژانر (یا آن گونه که خود ترجیح می‌دهد، متن) دیگرگونه از میان کلاف ژانرهای از پیش موجود (یا رشته‌متن‌های) دیگر بود. به نظرم اگر به گذشته بنگریم درمی‌یابیم که میان شیوه‌های متولد شدن ملت‌های جدید شbahتی وجود دارد، تولدی حاصل از آمیزش افراد و گروههایی که پس زمینه‌های فرهنگی، دینی و سیاسی متفاوتی دارند. بدین قرار، گال‌ها، رومیان، ویزیگوت‌ها، فرانک‌ها، باسک‌ها، نورمان‌ها و فرازهای دیگر در ملتی که در نهایت فرانسه می‌نامیم ادغام شده‌اند؛ آنگلوساکسون‌ها، هلندی‌ها، آسپانیایی‌ها، ایرلندي‌ها، ژرمن‌ها، افریقایی‌ها، اسکاتلندي‌ها، سوندی‌ها، روس‌ها، چینی‌ها، زبانی‌ها و دیگر آسیایی‌ها همچنان برای تأسیس «ملتی» امریکایی مبارزه می‌کنند و در عین حال، هرچهورستان امریکایی که روزگاری کم مانده بود منقرض شوند، اکنون تا حدی به رسمیت شناخته شده‌اند.

علاوه بر اینکه سمت زبان‌شناسی و نشانه‌شناسی تغییر کرد و در تیجه‌ی آن اثر سرنوشت‌ساز خود، انقلاب در زبان شاعرانه را (۱۹۷۴)، که بخشی از آن در سال ۱۹۸۴ از سوی انتشارات دانشگاه کلمبیا با همان عنوان به انگلیسی ترجمه شد) به رشته‌ی تحریر درآورد که می‌توان آن را پژوهشی در باب «بیگانگی» زبان شاعرانه‌ی فرانسه در قرن بیستم دانست؛ در این میان، او به بحث ورود کودک به [ساحت] زبان علاقه‌مند می‌شود - این که چگونه این بیگانه‌ی تمام عیار جذب ساحت زبانی پرامون خود می‌شود (یا در ورود به آن غائله را می‌باشد). اکنون، ورود به روان‌کاوی اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسید؛ کودک هر چقدر هم که جذب ساحت

1. Stoian Kristev

2. *doctorat d'université*

زبان شود این بیگانگی در سایه‌ی خودآگاه فرد بزرگسال، همچنان فعال باقی می‌ماند و در واقع حکم غریبه و بیگانه‌ی درون را دارد. می‌توان زنجیره‌ای از دوگانه‌ها را متصور شد - بیگانه/ همسایه، رعب‌آور/ آشنا، غیرعقلانی/ عقلانی، و نشانه‌ای/ نمادین - که در آن‌ها مورد اول اغلب در تعیین رفتار انسانی از اهمیت بیشتری برخوردار است. در آثاری که به گمانم یک سه‌گانه را تشکیل می‌دهند، یعنی قدرت‌های وحشت، قصه‌های عشق و خورشید سیاه، کریستوا مؤلفه‌های بنیادین روان انسانی را از منظر تاریخی، دینی، جامعه‌شناختی، روان‌کاوانه و ادبی مورد بررسی قرار می‌دهد. گرچه در این جستارها واژه‌های غریب، بیگانگی یا غریبه به ندرت ظاهر می‌شوند، اما مفهوم «دیگر بودگی^۱» همواره حضور دارد. پس از آن، مفاهیم «بیگانه» و «دیگری^۲» در هم ادغام می‌شوند و در بیگانه با خودمان نهایتاً بر بیگانه‌ی درون تأکید می‌شود، دیگری در درون موجودی واحد.

همزمان، کریستوا دوگل را غریبه‌ای بزرگ می‌داند که نمی‌تواند به میانمایگی رایج عصر خود رضا دهد؛ این مسئله هم موقفيت‌های تاریخی او را توضیح می‌دهد و هم ناکامی‌هایش را. رمان کریستوا، سامورایی‌ها علاوه بر این که تلاشی برای شرح حیات روشنفکری در پاریس اواخر دهه‌ی شصت به بعد است، داستانی است درباره‌ی بیگانه‌ها؛ محدود افرادی [از شخصیت‌های رمان] خارجی‌اند، اما جملگی غریب و بیگانه‌اند، و همگی روشنفکرانی اند که جدا از اکثر انسان‌های دیگر زندگی می‌کنند. آن‌ها مانند سامورایی‌های اشرافی ژاپن فنودالی، آداب و رسوم خودشان را دارند و اغلب در جمع خودشان مبارزه می‌کنند، هرچند که پیروزی‌های شان چندان خون‌آلود نیست. بسیاری از مردم عادی می‌خواهند از دست آنان خلاص شوند، اما کریستوا می‌گوید باید هر نوع دیگر بودگی را فهم کرد و پذیرا بود.

همین امر در مورد تفاوت‌های قومی، دینی، اجتماعی و سیاسی نیز صادق است.

1. otherness

2. other

باید وجه مشترک^۱ و شباهتی یافت و کریستوا این کلید را در مفهوم روح کلی^۲ منتسب کیو می‌یابد، که در مقاله‌ی اول مورد شرح و بررسی قرار گرفته است. این شاید اولین گام در مسیر ملتی از بیگانه‌ها و جهانی مشکل از ملت‌های بدون ملی‌گرایی باشد. به تعبیر دیگر، جهانی بهتر برای فردا.

www.ketab.ir

1. commonality

2. *esprit général*